

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

ZAKLJUČCI REDOVNE SKUPŠTINE SAVEZA POLJOPRIVREDNIH INŽE-
NJERA I TEHNIČARA JUGOSLAVIJE ODRŽANE 17. I 18. PROSINCA 1965.
GODINE NA BLEDU

I

U vremenu od 17—18. XII 1965. godine održana je redovna Skupština SPIT-a Jugoslavije na Bledu. Skupština je raspravljala o produktivnosti rada u proizvodnji kukuruza, mesa i mlijeka kao i o radu SPITJ-e u periodu od II kongresa koji je održan u mjesecu studenom 1962. god.

U toku diskusije, kao i u podnijetim referatima, je konstatirano da su u periodu od II kongresa SPITJ-e u području poljoprivrede postignuti značajni rezultati, naročito kod društvenih poljoprivrednih gospodarstava i u kooperaciji s individualnim poljoprivrednim proizvođačima. Stopa porasta ukupne poljoprivrede posljednjih godina se kretala oko 4,5%, a kod društvenih gospodarstava 17 posto. U proteklom periodu su ostvareni značajni rezultati u borbi za modernizaciju proizvodnje, podizanje prinosa, primjenu suvremene tehnologije, integracionom povezivanju s prerađivačkom industrijom i poduzećima za promet poljoprivrednih proizvoda.

Društvena poljoprivredna gospodarstva su postala još značajniji faktor na tržištu poljoprivrednih proizvoda i aktivan činilac u razvijanju suradnje s individualnim poljoprivrednim proizvođačima. Veličke promjene u društveno-ekonomskom sistemu, razvitak samoupravljanja, veća materijalna ulaganja i sistem raspodjele prema ostvarenim rezultatima u proizvodnji utjecali su na afirmaciju društvenih gospodarstava koja sve uspješnije izrastaju u moderne krupne poljoprivredne organizacije. Sva društvena gospodarstva sa 13% obradivog zemljišta daju preko 40% od ukupnog tržišnog viška poljoprivrednih proizvoda u zemlji.

Ostvareni su pozitivni rezultati i u razvijanju proizvodne suradnje s individualnim proizvođačima. Zadruge i druge radne organizacije obuhvatile su oko 15% obradivih površina individualnih proizvođača u razne oblike proizvodne suradnje. Proizvodnja koja se ostvaruje u kooperaciji predstavlja 35% od ukupne robne proizvodnje, a 30% učestvuje u otkupljenim poljoprivrednim proizvodima. To znači, da društveno organizirana proizvodnja obuhvaća oko 28% obradivih površina, da učestvuje 38% u ukupnoj poljoprivrednoj proizvodnji, 70% u tržišnom višku i 65% u ukupnoj proizvodnji roba za tržište.

Međutim, i uz sve te postignute rezultate u poljoprivrednoj proizvodnji, ipak se osjeća deficitarnost nekih proizvoda radi sve većih potreba, a to se odražava na kretanje životnog standarda, ukupnu potrošnju, osiguranje sirovina za prerađivačku industriju i platnu bilancu. Zaostajanje poljoprivrede predstavlja limitirajući faktor ukupnog privrednog razvitka zemlje.

Ekonomski uvjeti privređivanja i njihova stabilnost predstavljaju značajan faktor u razvoju poljoprivrede. Dugi period politike niskih cijena poljoprivrednih proizvoda, kao i nastojanja da se preko premija, regresa i drugih instrumenata utječe na razvoj poljoprivrede, utjecali su da je poljoprivreda bila dugo vremena vezana nizom administrativnih mjera. Nove privredne mjere poboljšale su položaj poljoprivrede i stvorile mogućnosti da radne organizacije više utječu na procese proširene reprodukcije. Poboľjšani uvjeti stvorit će širu materijalnu osnovu za razvoj samoupravljanja, a mate-

rijalni interes proizvođača sve više će postajati odlučujuća snaga u povećanju proizvodnje i podizanju produktivnosti rada. Novi uvjeti privređivanja aktivizirat će sve snage u radnim organizacijama da se što racionalnije koriste postojeći proizvodni kapaciteti, da se brže rješavaju problemi u raznim proizvodnim djelatnostima i da se buduća investiciona ulaganja zasnivaju na punom ekonomskom efektu.

Savez poljoprivrednih inženjera i tehničara je aktivno radio na sprovođenju zaključaka VIII kongresa SKJ-e, SSRN-a Jugoslavije, Savezne skupštine i drugih organizacija u vezi s razvitkom poljoprivrede i tu aktivnost treba nastaviti u duhu novih mjera u privredi.

II

Dosadašnji rad na intenzifikaciji poljoprivredne proizvodnje dao je niz rezultata, ali porast proizvodnje nije praćen odgovarajućim porastom produktivnosti rada. Zato se sada postavlja kao najvažniji zadatak brzi porast produktivnosti rada. Boreći se stalno s podizanjem produktivnosti rada, poljoprivredni inženjeri i tehničari će se više morati baviti rješavanjem problema suvremene tehnologije, organizacije rada, organizacije proizvodnje, raspodjele dohotka, otklanjanja disproporcija u proizvodnji, razvijanju integracionih kretanja i općeg tehničkog obrazovanja radnika.

Produktivnost rada u poljoprivrednim organizacijama je u stalnom porastu. Svi su učesnici u diskusiji iznosili postignute rezultate u području produktivnosti rada, analizirali sve faktore koji djeluju na produktivnost rada, kritički se osvrtni na nedostatke u organizaciji rada i korištenju kapaciteta, ukazivali na pravce dalje aktivnosti poljoprivrednih inženjera i tehničara i kolektiva u cjelini u cilju rješavanja problema u području produktivnosti rada.

U toku posljednjih nekoliko godina osjetno je poboljšana tehnologija u proizvodnji kukuruza, povećana je upotreba hibridnog sjemena i intenzivirana proizvodnja. Porasla je i produktivnost, ali ona još zaostaje iza tehnički razvijenih zemalja. Ovo pokazuje da postoje još krupni nedovoljno riješeni tehnološki, tehnički, organizacioni i drugi problemi. Tehnološka rješenja i izbor mehanizacije nisu u skladu s krupnom i specijaliziranom proizvodnjom kukuruza.

Visoki troškovi proizvodnje i niska produktivnost često su uvjetovani razlozima subjektivne prirode: slaba organizacija radnog mjesta, nedovoljna priprema potrebnih sredstava za rad, nepotpuno održavanje traktora i strojeva — radilica, nedovoljna stručna sprema radnika i sl. Iako se veoma brzo mijenja tehnika i tehnologija, taj razvoj ne prati i odgovarajuća organizacija rada zasnovana na naučnim metodama. Sistem raspodjele ličnih dohodaka je nedovoljno razrađen i nije prilagođen tehničkom i tehnološkom napretku ni novim uvjetima rada.

Krupna proizvodnja i velika ulaganja u proizvodnju kukuruza, podizanje tehničkog i tehnološkog nivoa proizvodnje zahtijevaju suvremenu naučnu organizaciju rada da bi ta ulaganja i nova tehnologija bila efikasna.

Poljoprivredni inženjeri i tehničari se trebaju angažirati na rješavanju problema produktivnosti, racionalne organizacije izvođenja radnih procesa, otkrivanjem unutrašnjih rezervi. Tako će dati svoj doprinos uvođenju u život principa privredne reforme kao i stvaranju uvjeta za brži prelaz na 42-satni radni tjedan.

Podnijeti referati i diskusija o stanju i problematici povećanja produktivnosti rada u proizvodnji mlijeka, svinjskog i goveđeg mesa na društvenim gospodarstvima u toku od 1961—1964. godine ukazuju na neke važne probleme s kojima se susreće ova proizvodnja.

Na društvenim gospodarstvima još uvijek nemamo stabiliziranu proizvodnju u stočarstvu, odnosno u proizvodnji mlijeka, goveđeg i svinjskog mesa. To se vidi iz kretanja brojnog stanja stoke i proizvodnje u periodu od 1961. do 1964. godine. Smanjenje brojnog stanja stoke, naročito krava, prouzrokovalo je opadanje broja uvjetnih grla na 100 ha ukupne i obradive površine u naprijed navedenom periodu za nešto više od 12 uvjetnih grla. Međutim, zahvaljujući povećanju proizvodnje po matičnom grlu, ovo smanjenje nije mnogo utjecalo na proizvodnju po jedinici površine. U istom periodu proizvodnja mlijeka po kravi se povećala za 36,3%, a proizvodnja mesa po jednoj svinji za 63,2%.

Prema tome, smanjenje broja krava u ovom periodu može se objasniti i time, što su gospodarstva vršila strogu selekciju zapata, kako bi poboljšala proizvodne sposobnosti stoke, a to je utjecalo na smanjenje fonda goveda, a također i na povećanje prosječne proizvodnje po jednom matičnom grlu.

Prateći utrošak rada za proizvodnju 1 mtc mlijeka svinjskog i goveđeg mesa, vidi se da je on u stalnom smanjenju. Ovo smanjenje je različito kod pojedinih proizvodnji u uspoređenju 1961—1964. god. i kreće se od 32 do 48%.

Uzevši u cjelini, energetska snabdjevenost rada u ovom periodu se nije mnogo izmijenila, ali se prosječna veličina stada gotovo u svim organizacijama povećala. Ovo je djelomično utjecalo na smanjenje utroška rada na jedinicu kapaciteta, ali je ipak utrošak rada još uvijek relativno visok, što je posljedica malog broja grla koje uzgaja jedan radnik. Zaostajanje u ovom pogledu iza razvijenih zemalja naročito je veliko u tovu svinja i goveda, a isto tako i u proizvodnji mlijeka. Međutim, od ukupnog radnog vremena, u mnogim organizacijama na efektivan rad otpada manje od 50%. Razumljivo da ovakav intenzitet rada ne može osigurati produktivnost rada na visokom nivou koji je neophodan socijalističkom društvu. Radi toga je neophodna racionalnija organizacija rada, a usporedo i mehanizacija proizvodnje, čemu treba posvetiti znatno veću pažnju, jer od toga mnogo zavisi ostvarenje veće produktivnosti rada. Organizaciono-tehnološki postupci na ispitivanim gospodarstvima većinom su neadekvatni koncentraciji stada i zahtjevima proizvodnje velikog obima. Uzroke ovome djelomično treba tražiti i u objektivnim uvjetima u kojima se nalazila ova proizvodnja. Ovi objektivni uvjeti se ispoljavaju u nedostatku odgovarajućih funkcionalnih strojeva za mehanizaciju proizvodnje. Osim toga, ni radna snaga u potpunosti ne odgovara zahtjevima ove proizvodnje. Međutim, ima posljedica koje se odražavaju na ostvarenu produktivnost, a one su rezultat subjektivnih okolnosti. One se ispoljavaju prvenstveno ovako:

— U nesuvremenoj organizaciji rada i neefikasnom korištenju radne snage i drugih sredstava rada. Same organizacije bi morale s više sistema izgrađivati kadrove za ovu proizvodnju jer bez toga nema ni visokoproduktivne proizvodnje.

— Kod izvjesnog broja ispitivanih gospodarstava ostvaruje se relativno visoka produktivnost rada koja dostiže nivo razvijenih zemalja — mtc mlijeka za oko 2 sata, mtc svinjskog mesa za oko 3 sata. Ovakvi rezultati su os-

tvareni u onim organizacijama u kojima je mehanizacija radnih procesa kao i organizacija rada na višem nivou.

Ukazane potrebe za povećanjem produktivnosti rada i rezultati koji se sada ostvaruju govore jasno o rezervama koje u ovom pogledu postoje. Istovremeno to postavlja pred naša društvena gospodarstva potrebu poduzimanja odlučnijih mjera, koje će utjecati na otklanjanje onih subjektivnih slabosti koje koče dalje podizanje produktivnosti rada u ovoj proizvodnji. To zahtijevaju i potrebe izvoza. Samo u onim slučajevima kada je produktivnost rada na visokom nivou, naša zemlja može da bude konkurent na inostranom tržištu.

Izučavanje organizacije rada usporedo s daljim uvođenjem mehanizacije mora biti stalno sredstvo za unapređenje ove proizvodnje. S ovim pitanjem je povezana specijalizacija radnika, raspodjela ličnih dohodaka i uvođenje industrijske organizacije rada. Prema tome, da bi se ostvarila proizvodnja na naučno zasnovanoj organizaciji rada, potrebno je, prvenstveno, proučiti i odrediti faktore o kojima ovise rezultati. Treba izmjeriti sve veličine koje utječu na rezultate i postaviti određene zakonitosti o kojima se mora voditi računa, a zatim organizirati proizvodnju, regulirajući i postepeno usklađujući pojedine faktore dok se ne dobiju najpovoljniji rezultati, kako u pogledu produktivnosti rada, tako isto i u pogledu obima ukupne proizvodnje.

Radi racionalnijeg rukovođenja ekonomskom jedinicom i radnom organizacijom u cjelini, potrebno je poboljšati operativnu i knjigovodstvenu evidenciju. U tom cilju potrebno je razgraničiti pojedine troškove i tako osigurati podatke za utvrđivanje jedinstvenih mjerila uspjeha poslovanja. Radi prenošenja rezultata naučnih istraživanja iz područja ekonomike poduzeća, racionalizacije rada i sl. u praksi, potrebno je razmotriti da se u okviru savjetodavnog rada organizira odgovarajuća služba i poveže s odgovarajućim institutima i fakultetima.

III

Najvažniji zadatak u planu aktiviranja organizacija poljoprivrednih inženjera i tehničara postavlja se dalje organizaciono jačanje društava u općinama. U tom cilju će Centralni odbor Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara Jugoslavije, republički savezi i društva u komunama poduzeti opsežne i sistematski razrađene mjere, zasnovane na jasno postavljenim i aktuelnim zadacima, kako bi se što brže i što efikasnije ostvarilo veće obuhvaćanje poljoprivrednih inženjera i tehničara u članstvo naših organizacija, izbor najaktivnijih članova u rukovodstva općinskih društava našeg Saveza, intenzivnija međusobna povezanost naših stručnih organizacija (društvo, savez u kotaru, savez u republici i savez u federaciji), i uspostavljanje stalne punije suradnje sa društveno-političkim zajednicama, radnim organizacijama u poljoprivredi i drugim društvenim i masovnim organizacijama u općini i republici.

2. Aktivnost društava u općinama, saveza u republikama (pokrajinama) i Izvršnog odbora našeg Saveza treba da se prvenstveno razvija preko stalnih komisija i stručnih sekcija, koje treba bolje organizirati i formirati od najaktivnijih poljoprivrednih inženjera i tehničara.

3. Prilagođavanje metoda rada i cjelokupne aktivnosti naših organizacija na raznim nivoima mora biti više u duhu svih promjena u našem društvenom

sistemu i na liniji dalje izgradnje političkog i komunalnog sistema. Zato je u novim uvjetima potrebno izgrađivati i odgovarajuće forme suradnje između društava i Saveza naših stručnih organizacija, društveno-političkih zajednica i drugih društvenih i masovnih organizacija, usklađivati programe rada i nastojati da se sporazumno zahvate i tretiraju aktuelni problemi, odaberu najaktuelnija pitanja i ostvare što bolji rezultati u radu.

Posebno treba ostvariti veću koordinaciju u radu naših komisija i sekcija koje postoje manje-više na svim nivoima naše organizacije.

U planu sprovođenja mjera privredne reforme u poljoprivredi, aktivnost organizacija poljoprivrednih inženjera i tehničara treba se orijentirati naročito u pogledu:

a) boljeg korištenja postojećih proizvodnih kapaciteta, otkrivanja rezervi u cilju optimalnog aktiviranja proizvodnih potencijala, pravilnijeg rasporeda stručno-kvalificiranih kadrova po ekonomskim jedinicama;

b) unapređenja poljoprivredne proizvodnje na osnovi šire podjele rada, specijalizacije, primjene suvremene tehnologije, upotrebe moderne tehnike i bolje organizacije rada;

c) iznalaženja i realizacije progresivnih proizvodnih rješavanja u modernizaciji proizvodnje u cilju podizanja produktivnosti rada kao osnovnog faktora koji jedino može odlučnije utjecati na ukupnu stabilizaciju privrede i dalje kretanje životnog standarda;

d) izučavanja iskustava i daljih uvjeta za razvoj proizvodne suradnje između poljoprivrednih organizacija i individualnih poljoprivrednih proizvođača;

e) zauzimanja stavova u daljoj investicionoj orijentaciji poljoprivrednih organizacija vodeći strogo računa o kvaliteti investicionog programa, ekonomskim efektima i općim smjernicama naše ekonomske politike;

f) stalnog analiziranja poslovanja poljoprivrednih organizacija i pravovremenog ukazivanja organima upravljanja na sve slabosti i zapažanja u toku realizacije proizvodnih procesa i drugih poslovnih akcija u radnim organizacijama s prijedlozima mjera za otklanjanje nedostataka i uspješnije poslovanje.

5. Obimni zadaci u daljem unapređenju poljoprivredne proizvodnje, aktuelnost problema ekonomike i produktivnosti rada i neophodnost bržeg razvitka društvenih odnosa u poljoprivredi, zahtijevaju znatno šire, organiziranije i efikasnije angažiranje naučno-istraživačke i stručne službe.

6. Treba se upornije i određenije angažirati u radnim organizacijama kao i u društveno-političkim zajednicama da se u većem broju i brže zapošljavaju poljoprivredni inženjeri i tehničari, da se povoljnije rješavaju njihovi uvjeti života i rada i da stručnjaci u poljoprivrednim organizacijama, agrarno-prerađivačkoj industriji i drugim specifičnim poduzećima koja rade za poljoprivredu zauzmu odgovarajuća radna mjesta.

7. Kako razvoj poljoprivredne nauke brzo napreduje, uloga nauke naglo raste i kvalitetno se mijenja, potrebno je poduzeti širu i organiziraniju aktivnost na dopunjavanju i aktueliziranju stručnog obrazovanja poljoprivrednih inženjera i tehničara. Organizacije našeg Saveza trebaju kod organa upravljanja u radnim organizacijama i kod društveno-političkih zajednica poduzeti mjere u cilju osiguranja uvjeta za stalno i sistematsko školovanje i osposobljavanje kadrova u poljoprivredi.

Jože Ingolič,

sekretar za poljoprivredu i šumarstvo SIV-a, Beograd

POZDRAVNI GOVOR JOŽE INGOLIČA, SAVEZNOG SEKRETARA ZA POLJOPRIVREDU I ŠUMARSTVO NA REDOVNOJ SKUPŠTINI SAVEZA POLJOPRIVREDNIH INŽENJERA I TEHNIČARA JUGOSLAVIJE, ODRŽANE 17. I 18. PROSINCA 1965. GODINE NA BLEDU

Pozdravljajući vašu redovnu godišnju Skupštinu, želim reći nekoliko riječi o doprinosu poljoprivrednih stručnjaka i naučnih i stručnih službi unapređenju poljoprivrede i razvoju socijalističkih društvenih odnosa, ističući pri tome značajnu ulogu vašeg Saveza kao pokretača prenošenja i širenja naučnih dostignuća u svakodnevnom radu poljoprivrednih proizvođača. Niz stručnih savjetovanja, simpozija demonstracija, publikacija itd. koje je Savez organizirao u proteklom periodu, imao je veliki utjecaj na modernizaciju i usavršavanje tehnološkog procesa, na specijalizaciju i organiziranje krupne poljoprivredne proizvodnje.

Zahvaljujući veoma plodnoj aktivnosti vašeg Saveza, a posebno radu poljoprivrednih inženjera i tehničara na društvenim gospodarstvima, mnogim zadrugama, kao i brojnim naučnim radnicima u poljoprivrednim stanicama, zavodima i institutima, naša zemlja je posljednjih godina ostvarila brz porast ukupne poljoprivredne proizvodnje da se po stopi porasta nalazi među prvim zemljama u svijetu.

U tom svjetlu posmatrana pitanja koja se nalaze na dnevnom redu vaše Skupštine, predstavljat će dalji doprinos rješavanju ključnih problema suvremene jugoslavenske poljoprivrede. Upravo pitanje povećanja produktivnosti rada u proizvodnji najvažnijih poljoprivrednih proizvoda predstavlja i u budućem razvoju poljoprivrede prvorazredni zadatak poljoprivrednih organizacija i članova njihovih kolektiva u čijem rješavanju će značajnu ulogu imati uključivanje i još veće angažiranje vašeg Saveza.

Svjedoci smo brzog unošenja stambenih proizvodnih sredstava u poljoprivredi, prvenstveno brzog porasta broja traktora i kombajna, širenja upotrebe umjetnih gnojiva, stvaranja i širenja novih sorata raznih ratarskih kultura koje daju mnogo veće prinose i bolji kvalitet proizvoda u odnosu na sorte koje su donedavna bile u upotrebi; uvedene su nove produktivnije rase stoke i salno se selekcijom i drugim metodama poboljšava razni sastav i produktivnost stočarstva, unapređena je zaštita bilja i stoke itd. Sva su ta dostignuća pridonijela brzom razvoju poljoprivredne proizvodnje, prvenstveno na društvenim gospodarstvima i u kooperaciji, što je neminovno utjecalo na stalno mijenjanje i razvijanje društvenih odnosa u jugoslavenskoj poljoprivredi. U stvari, u uvjetima kada je zajednica bila u mogućnosti da izdvaja veća sredstva za modernizaciju poljoprivredne proizvodnje, i kada je raznim mjerama poboljšavala ekonomski položaj poljoprivrednih organizacija, kada su osigurana suvremenija sredstva za proizvodnju, dovoljne količine gnojiva, bjelančevinaste stočne hrane iz uvoza itd. stvorene su objektivne mogućnosti za uspješniji rad naučnih i stručnih službi i poljoprivrednih stručnjaka uopće, što je i utjecalo da se u relativno kratkom vremenu ostvare značajni rezultati.

Međutim, i pored značajnih proizvodnih rezultata na društvenim gospodarstvima i u kooperaciji u proteklom periodu i dosadašnji razvitak poljoprivrede uglavnom je bio ekstenzivan, zbog čega se nisu iskoristile mnoge rezerve koje pružaju prirodni i drugi uvjeti pri datom stupnju ulaganja. Zbog toga predstoji dalja aktivnost, prvenstveno poljoprivrednih stručnjaka zaposlenih u društveno-organiziranoj proizvodnji, da se još bolje iskoriste postojeći uvjeti, te da se aktiviraju rezerve u pogledu visine prinosa, korištenja kapaciteta, usavršavanja organizacije proizvodnje i rada itd. Time bi se značajno podigla produktivnost rada, što je osnovni preduvjet za ekonomsku raspodjelu ostvarenog dohotka, tj. za povećanje ličnih dohodaka i ostvarivanje većih fondova, odnosno sredstava za nova investiciona ulaganja.

Nema sumnje da će vaš Savez i u narednom periodu najveću pažnju pokloniti ovim pitanjima, pogotovo zbog toga što i novi ekonomski uvjeti stvoreni poduzetim mjerama privredne reforme, podstiču na intenzivnije poslovanje kako društvena gospodarstva, tako i proizvodnu suradnju s individualnim proizvođačima. Kada ovo govorimo, imamo na umu zadovoljenje rastućih unutrašnjih potreba za kvalitetnijim poljoprivrednim proizvodima, a isto tako neophodnost povećanja izvoza poljoprivrednih proizvoda.

Mjerama privredne reforme osigurani su novi — povoljni ekonomski uvjeti pa i položaj poljoprivrednih kolektiva. To znači da se u novim uvjetima intenziviranjem proizvodnje i podizanjem produktivnosti rada mogu ostvariti znatno veća sredstva za dalju modernizaciju poljoprivredne proizvodnje, kao i za bolje nagrađivanje i tretman poljoprivrednih stručnjaka. Drugim riječima, u novim uvjetima rad poljoprivrednih stručnjaka dobiva još veći značaj, jer se povoljnije mogućnosti mogu realizirati samo intenzivnijim poslovanjem, što se ne može uspješno ostvariti bez materijalne zainteresiranosti svih učesnika u radu. Zbog toga opravdano očekujemo još veće uključivanje stručnjaka u neposrednu proizvodnju.

Imajući u vidu te činjenice i shvaćajući privrednu reformu kao proces, organizacije vašeg Saveza — kako se vidi iz izvještaja — razvile su široku aktivnost, neposredno pomažući poljoprivrednim organizacijama da se što uspješnije uklope u nove privredne uvjete, da pronalaze odgovarajuću organizaciju proizvodnje i rada, da stalno unose novine u tehnološke procese, da racionalnije investiraju, da vrše pravedniju raspodjelu dohotka prema rezultatima rada itd. Takvom svojom aktivnošću Savez pridonosi ne samo dosljednoj primjeni mjera privredne reforme, nego se i sam afirmira kao značajan faktor razvitka naše poljoprivrede.

Kao što je naprijed spomenuto u narednom periodu se treba još brže povećavati poljoprivredna proizvodnja, posebno pšenice, kukuruza, mesa i mlijeka. S tim u vezi se pred poljoprivredne stručnjake, naučne i stručne službe postavlja ozbiljan zadatak da još upornije i organiziranije rade na otklanjanju nedostataka u primjeni naučnih dostignuća, u organizaciji proizvodnje, poslovnoj politici, raspodjeli i izgrađivanju unutrašnjih odnosa u poljoprivrednim organizacijama, kao i u razvijanju raznovrsnih oblika proizvodne suradnje s individualnim proizvođačima. Isto tako, u sklopu opće proizvodne orijentacije postavljene srednjoročnim planom, neophodno je da se izabere takva struktura proizvodnje koja će u skladu s prirodnim i drugim uvjetima omogućiti postizanje najboljih proizvodnih i finansijskih rezultata.

Da bi se ostvarili predviđeni planski zadaci, neophodno je da naučne i stručne službe u suradnji s poljoprivrednim organizacijama i njihovim stručnjacima organiziraju sistematsko izučavanje faktora koji u datim prirodnim i ekonomskim uvjetima, a pri sve većim sredstvima poljoprivrednih organizacija za investicije, mogu dati optimalne rezultate. Na taj način od rada članova Saveza i Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara u cjelini dobrim dijelom će ovisiti i uspješno sprovođenje privredne reforme, kao i drugih zadataka povezanih zaključcima VIII Kongresa SKJ-e.

Uvjeren da će poljoprivredni inženjeri i tehničari, članovi Saveza, koji su se već afirmirali kao dobri stručnjaci i kao naučni i društveno-politički radnici, uspješno izvršiti postavljene zadatke i u svom budućem radu, ja vas u ime Saveznog izvršnog vijeća pozdravljam i želim uspješan i plodonosan rad.

VIJESTI IZ DRUŠTAVA

Velika Gorica

U Velikoj Gorici je održana Skupština Društva poljoprivrednih inženjera i tehničara općine.

Skupštini su pored članova Društva prisustvovali:

inž. Nikola Francetić, predsjednik Društva poljoprivrednih inženjera i tehničara grada Zagreba,

inž. Stjepan Brlek, potpredsjednik Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara SR Hrvatske,

Juraj Križanić, predsjednik Općinske skupštine Vel. Gorica,

Blaž Kovačić, predsjednik OO SSRN-a

Nikola Gusić, načelnik za privredu Općinske skupštine i drugi.

Na Skupštini je usvojen novi Statut Društva, donijet načelni program rada za naredni period koji će u detalje razraditi novoizabrani Upravni odbor i donijeta je odluka o visini članarine u iznosu od 50 novih dinara.

Pored Upravnog odbora i Nadzornog odbora, na temelju novog Statuta za izvanredne članove su izabrani:

- 1) Stjepan Antoliš, direktor Poslovnog udruženja, dugogodišnji zadružni radnik i organizator poljoprivredne proizvodnje,
- 2) Franjo Lacković, direktor PZ-e Mlaka, te
- 3) Josip Vugrić (Ilija), direktor PZ-e Vukovina, također dugogodišnji zadružni i poljoprivredni radnik i rukovodilac.

Za počasne članove Društva za uspješan rad na pomaganju organizacije poljoprivredne službe i poljoprivredne proizvodnje na području općine Velika Gorica, izabrani su:

- 1) Juraj Križanić, predsjednik Skupštine općine Velika Gorica
- 2) Nikola Remenar, sekretar OK SK Velika Gorica
- 3) Blaž Horvačić, predsjednik OOSSRN V. Gorica
- 4) Mihajlo Glagolić, zastupnik Republičkog vijeća sabora SRH za općinu Velika Gorica
- 5) Nikola Gusić, načelnik za privredu Općine Velika Gorica.

Izbor izvanrednih i počasnih članova Društva popraćen je opširnim obrazloženjem svih prisutnih članova.

U Upravni odbor su izabrani:

- 1) inž. Marijan Babić, OS predsjednik,
- 2) inž. Ante Šimac, PZ Vukovina, tajnik
- 3) inž. Kornelija Šujanski, PS, blagajnik,
- 4) Andrija Horvat, AMK Vukovina, član,
- 5) Zvonko Župčić, PIK »Sljeme« Orle, član.

U Nadzorni odbor su izabrani:

- 1) inž. Vukić Preljević, PZ Lukavec, predsjednik,
- 2) Petar Penić, AMK, Novo Čiče, član

3) Ivan Bakov, PZ Črnkovec, član — i zamjenici,

1) Željko Bauer, AMK, Vukovina,

2) Slavko Đurin, PZ Velika Gorica.

Na kraju su, a na temelju novog Statuta, oformljene sekcije i njihovi rukovodioci:

1) Sekcija za ratarstvo i povrtlarstvo, za rukovodioca Sekcije je izabran inž. Nikola Mandić.

2) Sekcija za stočarstvo — za rukovodioca je izabran inž. Ivan Premuž.

3) Sekcija za voćarstvo i vinogradarstvo — za rukovodioca je izabran inž. Stjepan Cvetković.

4) Sekcija za zaštitu bilja — za rukovodioca je izabrana inž. Kornelija Šujanski.

5) Sekcija za ekonomiku agrara — za rukovodioca je izabran inž. Mate Prlić.

OBAVIJEST SURADNICIMA

Pozivamo sve poljoprivredne stručnjake u poljoprivrednim organizacijama, komorama, udruženjima, zadrugama, stanicama, institucijama, školama, fakultetima, industriji i drugdje, da objavljuju rezultate svoga rada (izvorne stručne i naučne radove) u »Agronomskom glasniku«.

Da bi poboljšali sadržaj i olakšali rad uredništvu i štampariji molimo suradnike da paze na slijedeće:

1. Radovi trebaju biti sažeti, jezgroviti i jasni, a najpovoljnija veličina je oko 10 stranica pisanih dvostrukim proredom. Rukopis preko 15 stranica neće se objavljivati.
2. Rukopis treba biti prvi otisak stroja pisan dvostrukim proredom na čvrstom bijelom papiru kancelarijskog formata s najviše 34 reda na stranici i 65 otkucaja u redu i s ivičnom prazninom od 3 cm na lijevoj strani.
3. U lijevom gornjem uglu se piše ime i prezime autora s mjestom i nazivom organizacije gdje radi. Naslov treba biti što kraći — ne veći od 10 riječi.
4. Slike, grafikoni, crteži i tabele moraju se označiti rednim brojem i ispisanim tekstom na poleđini, a u članku se naznači mjesto gdje se trebaju nalaziti. Tabele (naročito s mnogo kolona) treba izbjegavati i objasniti ih u tekstu ili grafički. Crteži i grafikoni trebaju biti izrađeni tušem na crtaćem, paus ili fotopapiru, a slike na glanc papiru.
5. Riječi u tekstu koje treba istaći, dovoljno je samo podvući, a kod slaganja će se odabrati najpodesnija slova.
6. Na kraju članka se navodi samo ona literatura koja se citira u članku (autor, naslov i godina objave rada), a ne sve ono što je čitano u vezi sa člankom.
7. Radovi trebaju imati i kratki sadržaj na stranom jeziku (1 do 3 stranice) ili na našem jeziku koji se prevodi na željeni jezik na trošak autora. Tabele i grafikoni trebaju u tom slučaju imati i tekst na stranom jeziku, odnosno dovoljno prostora za unošenje prevoda.
8. Svako eventualno prepisivanje radova ili izrada grafikona vrši se na trošak autora. Honorar se određuje prema vrijednosti rada, a ne prema broju stranica.

Svakom suradniku izvan područja Hrvatske, kao i suradnicima iz drugih struka, osim honorara za objavljeni rad besplatno šaljemo i sve brojeve »Agronomskog glasnika« iz te godine.

Autori važnijih članaka dobivaju besplatno 25 primjeraka separata. Veći broj se posebno naručuje i plaća.

OBAVIJEST

U skriptarnici Poljoprivrednog fakulteta u Zagrebu (Josip Siketić) mogu se poduzećem kupiti udžbenici, skripta i izdanja Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara SR Hrvatske.

	Cijena st. d
I. Udžbenici:	
1. Prof. dr Josip Brčić: Mehanizacija radova u stočarstvu — I dio	930
2. Prof. dr Željko Kovačević: Primijenjena entomologija — I Opći dio	620
3. Prof. dr Elza Polak: Povrćarstvo — Specijalni II dio	550
4. Prof. dr Josip Brčić: Mehanizacija u stočarstvu — II dio	1960
5. Prof. dr Paula Pavlek: Povrćarstvo — I i II dio	4120
6. Prof. dr Vladimir Mihalić: Opće ratarstvo	920
II. Skripta:	
1. Prof. dr Ferdo Fišer: Poljoprivredna tehnologija I i II dio	990
2. Prof. dr Paula Pavlek: Agrotehnika povrtnih kultura	840
3. Prof. dr Paula Pavlek: Specijalna poglavlja iz povrćarstva	360
4. Prof. inž. Andrija Perušić: Osnovi pčelarstva	360
5. Docent dr Jan Čížek: Proizvodnja krmnog bilja	820
6. Dr Josip Kovačević: Fitocenologija travnjaka	620
7. Dr. Zlatko Stilinović: Fiziologija domaćih životinja	420
8. Dr. Josip Kovačević: Fitocenološki atlas I i II dio	2750
9. Dr Zlatko Stilinović: Ilustrativni dodatak za fiziologiju, embriologiju domaćih životinja	475
10. Prof. dr A. Škorić: Pedološki praktikum	210
11. Prof. dr Fran Pasković: Predivo bilje — II dio	525
III. Izdanja Saveza Poljoprivrednih inženjera i tehničara SR Hrvatske	
1. Dr Stana Barić: Statističke metode primijenjene u stočarstvu	1200
2. Jugoslavenski simpozij za zaštitu bilja	600
3. Simpozij o problemima suvremenog voćarstva u Jugoslaviji	600
4. Jugoslavensko savjetovanje o problemima suvremene proizvodnje, prerade i prometa povrća	1200
5. Kukuruz	600

*Knjigu autora
dr STANE BARIĆ
pod naslovom*

*Statističke metode
primijenjene u stočarstvu*

*možete naručiti u Savezu poljoprivrednih
inženjera i tehničara SRH-e Zagreb, Beri-
slavićeva ulica broj 6.*

Cijena knjige je 1200 dinara.